

siebiorstw działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr A-35, poz. 444), zmienionym przepisem § 7 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 7 lipca 1953 r. (Monitor Polski Nr A-70, poz. 845).

§ 2. Jednostki nadzoru inwestycyjnego powinny prowadzić ewidencję akumulacji środków, o których mowa w § 1, w ramach konta 020 — „Rachunki bankowe środków na inwestycje i remonty kapitalne”.

§ 3. Na wniosek jednostek nadzoru inwestycyjnego banki specjalne przeleją ze środków inwestycyjnych 1954 r. na rachunki kapitalnych remontów tych jednostek kwoty stanowiące równowartość nie wykorzystane-

go funduszu amortyzacyjnego na kapitalne remonty według stanu na dzień 31 grudnia 1953 r.

§ 4. Jednostki nadzoru inwestycyjnego wystąpią do banków specjalnych z wnioskami, o których mowa w § 3, w terminie do dnia 28 lutego 1954 r. Do wniosków tych należy dołączyć podpisane przez głównego księgowego rozliczenie, stwierdzające wysokość kwoty nie wykorzystanego na dzień 31 grudnia 1953 r. funduszu amortyzacyjnego na kapitalne remonty.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trędoty*

328

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 30 grudnia 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie nabywania niektórych środków farmaceutycznych pochodzących z przesyłek zagranicznych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 1 do zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie nabywania niektórych środków farmaceutycznych pochodzących z przesyłek zagranicznych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 433 i Nr A-92, poz. 1431) wprowadza się następujące zmiany:

w Wykazie Leków Gotowych, Dział I:

- 1) skreśla się punkty: 10, 33, 49, 60, 66, 69, 92, 95, 96,
- 2) dodaje się nowy kolejny pkt 107 w brzmieniu: „107. Vitamin H (Biotyna)”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

329

OKÓLNİK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 stycznia 1954 r.

w sprawie finansowania wynalazczości pracowniczey.

W związku z wątpliwościami, jakie powstały przy stosowaniu przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wynalazczości pracowniczey (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-70, poz. 911 i z 1954 r. Nr A-18, poz. 326), wyjaśnia się, co następuje:

§ 1. Państwowe przedsiębiorstwa i zakłady działające według zasad rozrachunku gospodarczego pokrywają ze środków obrotowych wszystkie wydatki związane z finansowaniem wynalazczości pracowniczey z wyjątkiem nakładów inwestycyjnych, które powinny być pokrywane według zasad ustalonych w § 13 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wynalazczości pracowniczey (Monitor Polski Nr A-70, poz. 911) w brzmieniu zarządzenia Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1953 r. (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-18, poz. 326).

§ 2. 1. Uchwała nr 53 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie wzmocnienia kontroli funduszu płac w gospodarce socjalistycznej (Monitor Polski Nr A-15, poz. 210) ustala, że premie i wynagrodzenia za wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia nie wchodzi do funduszu płac. Nie należy więc zaliczać do funduszu płac następujących wydatków:

- a) wynagrodzeń twórców pracownicznych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień, obliczonych zgodnie z przepisami §§ 8—19 uchwały nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracownicznych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-36, poz. 440),
- b) premii za współudział w realizacji projektów, przewidzianej zgodnie z przepisami §§ 36—38 tejże uchwały,
- c) premii za pomoc techniczną przy opracowywaniu teoretycznym projektów zgodnie z § 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 sierpnia 1951 r. w sprawie premiowania i wynagradzania za pomoc techniczną przy opracowywaniu pracownicznych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1137),
- d) nagród konkursowych (bez względu na ich formę — pieniężne, rzeczowe) przyznawanych za przyjęte do wykorzystania projekty racjonalizatorskie.

2. Wydatków, o których mowa w ustępie poprzednim, nie należy zaliczać do funduszu płac bez względu

na to, czy dotyczą one projektów zgłoszonych indywidualnie, zespołowo, czy też opracowanych przez robotniczo-inżynierskie brygady racjonalizatorskie, powołane na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 grudnia 1951 r. w sprawie robotniczo-inżynierskich brygad racjonalizatorskich (Monitor Polski Nr A-104, poz. 1513).

3. Natomiast do funduszu płac zalicza się:

- a) wynagrodzenia za pomoc techniczną przy sporządzaniu rysunków technicznych, przy przeprowadzaniu prób i badań oraz przy produkcji doświadczalnej, w której projekt ma być zastosowany (udzieloną w ramach normalnych zajęć w godzinach nadliczbowych lub w formie pracy zleczonej), przewidziane w § 3 powołanego w ust. 1 lit. c) zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 sierpnia 1951 r.,
- b) wynagrodzenia technicznego przedstawiciela kierownictwa zakładu pracy w klubie techniki i racjonalizacji, przewidziane w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 lipca 1952 r. w sprawie wyznaczania przedstawicieli technicznych do klubów techniki i racjonalizacji oraz udzielania pomocy tym klubom (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-65, poz. 1001 oraz z 1953 r. Nr A-36, poz. 473),
- c) wynagrodzenia członków komisji wynalazczości i rzeczowników za udział w posiedzeniach stosownie do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 lipca 1951 r. w sprawie określenia organów właściwych do przyjmowania i oceniania pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień i do rozstrzygania sporów o wysokość wynagrodzenia za te wynalazki, udoskonaleń techniczne i usprawnienia, jak również trybu postępowania tych organów (Monitor

Polski z 1951 r. Nr A-66, poz. 869 i z 1953 r. Nr A-38, poz. 472),

- d) wynagrodzenia za prace warsztatowe i pomocnicze, wykonywane przy realizacji projektów przez pracowników zakładów pracy w ramach ich normalnych zajęć, jak również wykonywane w godzinach pozasłużbowych (wynagrodzenie za wykonane w godzinach pozasłużbowych prace objęte zamówieniem udzielonym brygadzie racjonalizatorskiej należy zaliczyć do bezosobowego funduszu płac),
- e) wszystkie inne wynagrodzenia związane z finansowaniem wynalazczości pracowniczej, jeżeli tytuły wynagrodzeń wynikają z zarządzeń właściwych organów wydanych w granicach przysługujących im uprawnień i są wypłacane osobom, które podjęły się wykonania określonego zadania na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia (np. opracowanie biuletynu tematycznego dla racjonalizatorów, ekspertyzy własne i obce, odczyty, kursy szkoleniowe itp.).

§ 3. Wydatki związane bezpośrednio z realizacją zgłoszonych projektów należy pokrywać w granicach zatwierdzonego dla danego zakładu pracy osobowego funduszu płac lub w zależności od rodzaju tych wydatków — w granicach zatwierdzonego dla danego zakładu bezosobowego funduszu płac. W przypadku gdy pokrycie tych wydatków mogłoby spowodować przekroczenie zatwierdzonego funduszu płac, przekroczenie takie wymaga legalizacji w trybie przewidzianym uchwałą nr 54 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie zasad bankowej kontroli płac w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach przemysłowych, handlowych i usługowych na rozrachunku gospodarczym (Monitor Polski Nr A-15, poz. 211, Nr A-33, poz. 431, Nr A-72, poz. 867 i Nr A-110, poz. 1462).

Minister Finansów: w z. J. Kole

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Stalino-grodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, al. Stalina 1/3,
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Tamka 3.